

A MAGOK TITKAI – 5. Mag ültetés

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2019. november 4.

Szeretettel köszöntünk benneteket! Az Úr nem feledkezett meg rólatok, mert igen erős gyógyító kenet jelentkezett a dicsőítés alatt. Elkezdünk egy sorozatot a mag témakörben. Ebben kicsit haladunk előre. Más is hallgatja a tanítást az interneten. Történt visszajelzés: Amikor a magtanításokat hallgatom, megelevenedik bennem, élővé válik. Úgy itta gyakorlatilag, aki hallgatja.

A mai tanítás címe: A mag ültetés. Kertészkedni fogunk egy kicsit. A vetés egyaránt működik a fizikai és a szellemi világban is. De azért majd meglátjuk, hogy a kettő között van különbség. Megkérdezem tőletek, hogy vajon a Biblia mikor és hogyan ír az első ültetésről? Ki volt az, aki legelőször ültetett?

1Mózes 2,8.

8. És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyzeté az embert, akit formált.

Az első, aki ültetett, Isten volt, és maga az Éden kert volt, amit elplántált, elültetett, mint egy kertész. Mert ez így inkább a szemünk előtt van. Természetesen a későbbiekben az Ő Fiát, mint magot is elültette, Jézust, és az Ő egy magja által sokan életre keltek, mert befogadták az Úr Jézust, és örök életet nyertek. Mert a mag sokasodni kezd, ez a természete. A korábbiakban megbeszéltük ezt. Érdeemes hozzáhallgatni a korábbi tanításokat is, mert akkor úgy lesz kerekesebb a kép. A *kert* a héber nyelvben jelenti azt is, hogy park. Az *Éden* szó pedig jelenti azt, hogy élvezet, és gyönyörűség. Tehát ha most ki akarjuk fejezni jól magyarul az Édent, akkor az egy gyönyörűséges park. Ilyen gyönyörűséges parkokat a földön is látunk különböző arborétumok, és kertek, parkok formájában, de ez biztos, hogy a legkiválóbb volt, mert Isten ültette, alkotta, Ő gondozta. A következő, ahol találkozunk az ültetéssel, ez az özönvíz után van, amikor Noénak újra kellett mindent ültetnie.

1Mózes 9,20.

20. Noé pedig földműves kezdte lenni, és szőlőt ültete.

Újra kellett a bárkán megmentett növényeket szaporítani, és elplántálni, mert az özönvíz után Isten nem teremtette újra az élővilágot. Mert a legeslegelején minden élőlénybe elhelyezett magot, és a mag alapján minden élőlény meg tudja magát sokszorozni. Ez egy nagyon bölcs dolog, mert ha Isten nem teremtett volna magot az élőlényekbe, és az élete végén kihalt, akkor mindig újra kellene teremteni. Cicák, kutyák, bocik, és minden. Bölcs volt, mert a kezdetek kezdetén úgy indult neki az egész teremtésnek, a világnak, hogy minden a saját képmására tudjon teremni, sokasodni. Lapozzunk az 1Mózes 8,2 Igéhez. Ez az időpont az, amikor megtörtént az Éden kertben a bukás. Az ember az Éden kertből kiűzetett, és Isten működésbe hozott egy törvényt. Ez pedig a vetés-aratás törvénye.

1Mózes 8,22.

22. Ennek utána míg a föld létszen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.

Amíg vannak napszakok, és amíg vannak évszakok – ezek pedig vannak –, addig a vetés és aratás törvénye, amit Isten a kezdetekkor működésbe hozott, működik azok számára, akik működtetik. Ez az alapelv soha nem változik meg. Egy biztos, hogy ebben az időkorokban ez működni fog. Ennek az időkorosznak a végéig. Mert évszakok vannak, napszakok vannak, ezért ennek működni kell, mert így van megírva. Tehát alkalmaznunk kell, és a jó magot kell vetni ahhoz, hogy ez a törvény a javunkat szolgálja. Természetesen a gondolkodásunkat is meg kell újítani, mert a régi hagyományos gondolkodással nem sokra megyünk. Jézushoz hasonlóan kell kezdeni gondolkodni, vagy legalábbis átalakítani a gondolkodásunkat, az pedig

úgy lehetséges, hogy rendszeresen olvassuk a Bibliát. Az Írás szerinti gondolkozásnak megfelelően megújítsuk az elménket. Ezt írja a Róma 12,2.

Róma 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Amikor a hívő ember világosságot kap arról, hogy: Uram, mindenem tőled van, te adtad nekem az erőt, te adtad a lélegzetet, Te adtál egy munkahelyet, megáldottál fizetéssel, ezért én azt teszem, amit te mondasz. Oda vetek, ahova te mondtad és akkor, amikor te mondd.

Miután az ember az Édenből ki lett űzve, szükségszerű, hogy megdolgozzon az ellátásáért. A Biblia úgy mondja, hogy verejtékes munkával. Mert amíg az ember az Édenben volt, Isten gondoskodott az ellátásáról. Gondoljatok egy csecsemőre, egy babaszobára, járókára. Az abban levő gyermeknek nincsen gondja az ellátásra. Fel sem tételezzük, hogy nem látják el, nem hoznak neki enivalót, innivalót és egyéb dolgokat. Ádám is egy ilyen jó helyzetben volt Évával együtt mindaddig, amíg nem történt meg az Éden kerti bukás.

Az Éden kerti bukás után hozta Isten működésbe a vetés-aratás törvényét. Az Ésaías 28,24–25 Igéket nézzük meg. A Biblia leírja azt, hogy egy szántóvetőnek mit kell tennie. Először is a talajmunkával kezdődik a vetés, utána a magot kell elhintenünk. Ezt fogjuk meglátni a következő Igékben. A talajmunka szellemi értelemben a szív állapotát jelenti. Mert ha az Ige magját vetjük, az Ige csak olyan szívekbe tud beplántálódni, amelyek nyitottak rá.

Ésaías 28,24–25.

24. Hát mindig szánt-é a szántó, hogy vessen, és barázdálja és boronálja-é földjét?

25. Nemde, mikor elegyengette színét, hint fekete köményt, és szór illatos köményt, s vet sorban búzát és árpát a kijelölt földbe, és tönkölyt a szélére?

Tehát a talajmunkát követi a vetés. A Jeremiás 12,2-ben folytatódik a felsorolás. Ott van a vetés, aztán gyökeret ver a mag, növekszik, és termést hoz.

Jeremiás 12,2.

2. Beplántáld őket, meg is gyökereznek; felnevekednek, gyümölcsöt is teremnek; közel vagy te az ő szájukhoz, de távol vagy az ő szívüktől!

Mindannyian ezt jól tudjuk, mert gondolom, sokatoknak van legalább egy kicsi konyhakertje és tudja, hogyan néz ki ez a dolog. Gyakorlatilag ez egy isteni tett. A vetés-aratás rendje egy isteni rend. Lapozzunk tovább az Ésaías 30,23-hoz. Nézzük meg, hogy a vetésen kívül szükséges még valami: a megfelelő nedvesség ahhoz, hogy a mag ki tudjon kelni, és bő termést tudjon hozni.

Ésaías 30,23.

23. És ad esőt a magra, amellyel a földet beveted, és a kenyér, a föld termése, bő és tápláló lesz, és széles mezőn legelnek nyájaid ama napon.

Igen fontos feltétel az eső, a csapadék, ami Isten kegyelméből bő termést, ellátást és eledelt biztosít az ember számára. Folytatjuk ezt a gondolatot az 55. fejezet 10. versével. Szintén van szó az esőről, de még valami másról is.

Ésaías 55,10.

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek.

Tehát az esőt itt is megemlíti, mint fontos tényezőt, de az Úr még figyel valamire: hogy a vetőnek legyen magja. Legyen vetőmagja, amit el tud vetni. Mert azt mondja, hogy magot ad. Kinek? Nem mindenkinek. Aki elveti. A magvetőnek. Utána kenyeret ad az éhezőknek. Azaz a mag nem fog holnap termést adni. Van egy tenyészidő. A kenyeret az éhezőknek azt jelenti, hogy a termésig Isten gondját viseli a magvetőnek, és ad neki más csatornán eledelt, táplálékot, hogy addig el ne pusztuljon. Éhen ne haljon. Hogy le tudja aratni a termést, amit elvetett. Ezt így kell érteni.

Az 1Mózesben ott van, elolvashatjátok, ha érdekel benneteket, amikor József Egyiptomban pénzügyminiszter lett. Nagy éhség támadt Egyiptom földjén. Jött a nép, és segítséget kért a kormánytól. Aztán először kapott kenyeret, pénzt, különböző formában segítséget, de a végén az is elfogyott, és megint mentek, hogy pénzügyminiszter, bajban vagyunk! Már nincs semmink, csak mi, meg a földünk. Vedd meg a földünket az ország számára! József felvásárolta. Akkor ez a pénz is egy darabig kitartott, aztán elfogyott. Utána mentek megint Józsefhez, hogy most már minden az országé, a fáraóé a földünk is, meg mi is. De nem tudunk mit vetni, adjál magot, hogy tudjunk vetni, és tudjunk aratni, meg tudjunk élni! Azt mondja az Ige, hogy József magot adott.

1Mózes 47,23.

23. ... Imhol számotokra a mag, vessétek be a földet.

Milyen célra adta a magot? Vetésre. Nem evésre, hanem vetésre. Megint ki szeretném emelni, hogy Isten magot ad a magvetőnek. Nem annak ad, aki kazalba rakja, nem annak, aki megeszi, hanem aki elveti, hogy sokasodjon.

A Prédikátor 3,2-höz lapozzunk, és igazából itt alapvető kérdést fogunk látni, hogy ideje van a vetésnek. Nem mindegy, hogy mikor vetjük el tavasszal a magot, néha ősszel is vetnek, például az őszi búzát ősszel vetik. Megfelelő hőmérséklet, megfelelő nedvességtartalom szükséges ahhoz, hogy a magok ki tudjanak kelni. A tavaszi palántákat sem februárban palántázzuk ki a kertbe, az ágyásokba, hanem májusban inkább.

Prédikátor 3,2.

2. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, ami ültettetett.

Tehát az aratásnak megvan az ideje. Fizikai síkon a vetés időkorlátokhoz van kötve. Évszakhoz, időjáráshoz van kötve. Csak egy adott évszakban lehet vetni. De amikor eljön a vetés ideje, a földműves figyelmét teljesen leköti a vetés. Mert amikor megfelelő a föld, ott az idő, akkor csak azzal foglalkozik, hogy vet, hogy az összes földje be legyen vetve. Most gondolkozhatunk ilyen nagy hektárokbán is, nagy táblákban is. Elindulnak a gépek, és addig mennek, míg az be nincs vetve. Hátha jön egy nagy felhőszakadás, és utána nem lehet rámenni a földekre. Tehát szellemi síkon is működik a vetés, és fizikai síkon is.

A szellemi síkú vetésnek van egy előnye. Nem függ az évszakoktól. A Szent Szellem vezetésére hagyatkozva tudnak vetni a keresztények. Nem kell nézni, hogy most tavasz van, nyár van, vagy őszi van, tél van, fagy van, vagy kánikula van, mert a szellemi síkon, a szellemi világban bármikor lehet vetni. Persze nem hit nélkül, meg szórni jobbra-balra, hanem a Szent Szellem vezetésére kell figyelni, mert az Isten mindig megmutatja, hogy mikor, hova, és mennyit vessünk. A vetésre megvannak az igei irányelvek. Mikor, hogyan, és hova. Nem célszerű fejetlenül, vagy csak néhanapján vetni, hanem szükséges, hogy következetesen tegyük, ha folyamatos ellátást szeretnénk. Tovább megyünk a Prédikátor könyvében.

Prédikátor 11,6.

6. Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet; mert nem tudod, melyik jobb, ez-é vagy amaz, vagy mind a kettő jó lesz egyaránt.

Mi is a mondanivalója ennek az Igének? Azt mondja, vessünk reggel, de este is, azaz egész nap figyelmezzünk a folyamatos vetési lehetőségekre. Hol van egy szabad terület? Hol van egy a „szántóföld”? Ha folyamatosan vetünk, akkor naponta tudunk aratni. Ez a lényege. Az Úr nyitja meg a szíveket a vetésre, és a múlt heti magjaitokat megáldottuk, hogy sokasodjanak. Biblia azt mondja, hogy Isten mindig többet ad, mint ami szükséges. Biblia azt is írja, hogy Isten a túlcserélésig teletölti. Ezt nem mondtuk, nem kellett mondani, hogy mennyi az útiköltsége M.-ék költözésének, de az huszonháromezer forint volt. Mit gondoltok, mennyi volt a perselyben, a kis dobozban? Isten túlcserélő! Huszonötezer volt készpénzben, és még ha hozzávesszük a könyv, a Biblia árát, akkor igazából harmincezer adományt lehet össze számolni. Ebben az esetben Isten Szelleme indította fel a szíveket. Kinek ennyit, kinek annyit.

De a végeredmény, hogy megvan túlcserélve. Ez a lényeg. Különbség van a kalapozás és az összesedés között, meg a Szent Szellem vezetése között. Akik hallottak az Úrtól, és megtették, amit az Úr mondott, azok várhatják az aratást elváró hittel az elvetett magjuk után.

Múltkor is kihangsúlyoztuk, hogy adni nem kötelező, és nem kényszer. A vetés egy lehetőség! Tehát ha az ember nem örömmel teszi, akkor nincs rajta áldás. Ugyancsak visszatérve a nyári táborozáshoz, ott is benne volt az Úr, hogy három rászoruló gyermeket sikerült táborba elküldeni. De tudunk olyan esetekről is, amikor az ajtók bezárulnak. Volt egy keresztyén házaspár egy másik gyülekezetben. Megszűnt a szülők munkaviszonya, nem volt sok pénzüik, jött a karácsony, a gyülekezet összehozott sok mindent, élelmiszercsomagot, meg éppen kinek mi volt a szívéen. Örültek is neki, meg is köszönték. Aztán azt hiszem még egyszer vagy kétszer előfordult, hogy valamilyen adományt, vagy támogatást kaptak, de egyszerűen utána ez a csatorna elapadt, mivel ez egy megszokássá vált. Egyszerűen nem volt, aki adakozzon. Bezáródott. Mert ilyen is van, hogy ha az illető nem teszi meg a maga részét, mert lehet, hogy neki be kellett volna állni egy munkába. Vagy van tehetsége, egy képzőművészeti tehetség, és Isten abban szeretné használni, vagy bármi, de nem lépte meg, akkor így nem tudja tovább megáldani. Azok a csatornák, amik előtte nyitottak voltak, azok bezáródtak.

Van olyan, hogy nyitott csatornák, és bezárt csatornák. Én hiszem, hogy M.-ék esetében ez a csatorna nyitott volt, mert önként adakoztatok, szívből, örömmel adakoztatok a költözésükre, és az áldás rajtatok van. Sőt van, aki azt is mondta, hogy ezek az események, a gyermek-táborozás, aztán közben ugye a nyomtató beruházási lehetőség is megtörtént, szintén részben támogatásokkal, itt van M.-ék ügye, hogy ezeknek a vetési lehetőségeknek a kihasználása az egész gyülekezetre egy áttörést és áldást fog hozni. Ebben megerősített egy szolgáltatórsam. 2Mózes 23-ban olvasunk arról, hogy az ószövetségben Isten rendelt többek között három ünnepet. A kenyér ünnepét, az aratás ünnepét, és a betakarítás ünnepét.

2Mózes 23,15.

15. A kovásztalan kenyér ünnepét tartsd meg, hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam neked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Egyiptomból: és üres kézzel senki ne jelenjen meg Isten előtt.

Egy mondatrész nagyon megütötte a fületem: üres kézzel senki ne jelenjen meg a színeim előtt. Ezt mondja az Úr. Korábban is már említettem nektek, hogy ha megyek Pestre, vagy akárhova egy alkalomra – most ugye Tabon voltunk, dicsőség az Úrnak –, nem megyek el pénztárca nélkül. Megdöbbenek akkor, amikor Pesten a pásztortársaknak szólok, amikor megjelenik például egy új könyv, amiről nem tud, vagy újság, és akkor azt mondja, hogy – de most nincs nálam pénz.

Ez épp olyan, mint amikor a szántóföldre kimegy a gazda mag nélkül. Mit fog learatni? Semmit, mert ha nem vetett, akkor nem is fog learatni semmit sem. A Prédikátor 11,4-ben folytatjuk. Nekünk mindent hitből kell tennünk, mert Istentől csak hit által fogadhatunk el bármit is. Csak hit által tudjuk elvenni a gyógyulásunkat. Csak hit által tudjuk elvenni az anyagi áldást és bármi mást. Tehát a hit a mennyben a valuta. Mi hittel tudunk fizetni azért, hogy Istentől kapjunk valamit.

Prédikátor 11,4.

4. Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki sűrű fellegre néz, nem arat.

Más helyen azt mondja az Írás, hogy ne a láthatókra nézz, hanem a láthatatlanokra. Tehát, aki a körülményekre néz, az mondhatja azt, hogy: Ó, hát most akkora szél van, én nem tudok kimenni, elvetni a magot, mert elviszi. Néha valóban van ilyen, hogy a kicsi zöldség magot nem lehet nagy szélben elvetni, mert nem a sorba fog belekerülni. Fontos a vetést is hitből tenni. A kiskertben is mindenki hittel vet, azzal a reménnyel, hogy le fogja majd aratni a sárgarépat, a cukorborsót, a paprikát és a paradicsomot. Senki nem úgy veti el a magokat, hogy ebből úgysem lesz semmi. Tehát ne a körülmények határozzák meg a vetésünket, mert ha nem vetünk, akkor nem is fogunk tudni aratni. A vetésnek pedig van egy célja. Mi a célja a

vetésnek? Lapozzunk el a Zsoltárok 107,37-hez. Márpedig az ember mindent céllal tesz. Céllal jövünk a gyülekezetbe, hogy növekedjünk. Megismerjük Isten Igéjét, hogy hitben növekedjünk és még több áldást tudjunk valóságba hozni. Ha azt mondom, hogy hasznos szerzés, hozam, jövedelem, akkor ez az igazság ugye? Azért vet az ember, hogy növekedést, gyarapodást lásson abból.

Zsoltárok 107,37.

37. És mezőket vetének be és szőlőket plántálának, hogy hasznos gyümölcsöt szerezzenek.

Itt van az Igében a haszon. Most elmegyünk az Újszövetségbe az 1Korinthus 9,10-hez, és itt is megnézzük a vetés célját. Céltalanul nem érdemes vetni, mert akkor az kidobott pénz az ablakon, ahogy a szólás mondja.

1Korinthus 9,10.

10. Avagy nem érettünk mondja-é általában? Mert miérettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménység alatt kell szántania, és aki csépel, abban a reménységben teszi, hogy részesül a termésben.

A vetés után kell lennie egy elváró hitnek, hogy az elvetett mag gyökeret ereszt, felnövekszik, termést hoz és bőséges aratásban lesz részünk. Ez a folyamat a magba be van programozva. A mag tudja, hogy mi a dolga, miután el van vetve. De addig, amíg nincs a földben, nincs a helyén, ez a képessége nem tud kibontakozni.

Az 1Korinthus 15-höz lapozzunk a Bibliánkban. Azt hiszem, hogy nem mondok újat azzal, hogy ha a krumplit elültetted, az a gumó, miután kihajtott, tönkre fog menni. Sokszor, amikor szedtem még fiatal koromban krumplit, megtaláltuk a rézinek a héját. Tehát a lényeg az, hogy amit elvetünk, az el fog halni annak érdekében, hogy új élet keletkezzen belőle, hogy meg tudjon sokasodni. De ez minden magra igaz.

1Korinthus 15,36–40.

36. Balgatag! amit elvetsz, nem elevenedik meg, hacsak meg nem hal.

37. És abban, amit elvetsz, nem azt a testet veted el, amely majd kikél, hanem a puszta magot, talán búzáét, vagy más egyébét.

38. Az Isten pedig testet ad annak, amint akarta, és pedig mindenféle magnak az ő saját testét.

39. Nem minden test ugyanaz a test, hanem más az emberek teste, más az állatoké, más a halaké, más a madaraké.

40. És vannak mennyei testek, és vannak földi testek; de más a mennyeiek dicsősége, és más a földieké.

A Biblia azt mondja, hogy minden a maga neme szerint terem. Tehát a paradicsommag paradicsomot fog hozni és nem krumplit, a tehén borjút fog elleni és így tovább. Ezért van ennyiféle test, mert van növény, állat, ember. Nagy vonalakban ennyi. Tehát a magnak először el kell halnia ahhoz, hogy abból egy új élet jöhessen elő, és meg tudja magát sokszorozni. Isten rendje szerint minden a maga neme szerint terem.

Igaz, hogy a Jeremiás 2,21 ír egy bizonyos elfajzásról is, de hát ezt is tapasztaljuk például otthon a kertben, hogy ha saját magot szedünk, jövőre nem biztos, hogy az olyan lesz. Mi is úgy jártunk, hogy a paprika alakú paradicsom között most van már körte alakú is, mert a szomszédban tavaly volt körte alakú, és megtörtént az átfajzás.

A Jeremiás könyvében fogjuk folytatni az Ige olvasását. Még egyszer vizsgáljuk meg a talajt, mert nem mindegy, hogy milyen talajba vetünk. Az Evangéliumokban is olvashatjuk a magvető példázatánál, hogy bizony van többféle talaj. Van az út széle, van a tövises, van a köves terület és a jó föld. Tehát nem mindegy, hogy milyen talajba vetünk.

Jeremiás 4,3.

3. Mert ezt mondja az Úr Júda és Jeruzsálem férfiainak: Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek tövissek közé!

Még amikor mi tanultuk az iskolában a földrajzot, történelmet, akkor tanultunk a vetés-forgóról, hogy egy darabig parlagon, ugaron hagyták a földet, hogy tápanyagot tudjon gyűjteni magának, és utána cserélték. Bizonyára volt elég földjük, hogy cserélgethessék. Itt is az ugarról ír, hogy új földet szántásal fel, mert az egy jó föld. Pihent föld, ahogy mondják szaknyelven. A pihent földben a termés sokkal nagyobb lesz. Tehát az a fő, hogy jó talajba vessünk. Jó talajt kell választani és a jó talajt kell megművelni. Most nézzük meg a Jób 4,8-at, hogy ebbe a jó talajba csakis jó magot vessél. A mag alatt értendők a cselekedeteink és szavaink is, hogy szeretetet vetünk vagy gyűlöletet.

Jób 4,8.

8. Amint én láttam, akik hamisságot szántanak és gonoszságot vetnek, ugyanazt aratnak.

Ez így igaz. Ezért a hamisságot és a gonoszságot üzzük el, ezeket a magokat semmisítsük meg! Ha véletlenül rossz magot vetettünk volna, van megoldás. Mikor az Úr felhossa, hogy hoppá, ez nem volt helyes, nem szeretetben szóltál valakinek, hanem beszóltál, akkor a Jézus nevében ezt a rossz magot megsemmisítheted! Imádkozz felette, hatástalanítsd, mert az oldás-kötés hatalma által meg tudod semmisíteni. A jó magokat megöntözöm, hogy gyümölcsözőek legyenek, a rossz magokat pedig megsemmisítem, hogy gyümölcstelenek maradjanak, nehogy le kelljen aratni, mert rossz gyümölcsöt nem jó aratni. Ugyanezt mondja nekünk a Galata 6,7: „mert amit vet az ember, azt is fogja aratni”. Ez az életünk minden területére igaz.

Néhány közmondás a Bibliából származik, többek között ez is, hogy: aki szelet vet az vihart arat. Megtaláljátok majd otthon a Hóseás 8,7-ben. Ez egy alapvető igazság. Nem csak közmondás, hanem gyönyörű igazság. A végidőkben, amikben most járunk, a kegyelem korszakának vége felé Isten a lelkek megmentéséhez keres társakat. A lelkek aratásához keres olyan csatornákat, akik tudják az Ő munkáját támogatni. Ő folyamokat akar és nem kis patakokat, és nem gátakat, ugyanis az Evangélium hirdetése, ha ingyenes is, de a különböző járulékos költségek miatt pénzbe kerül. Másképpen nem lehet beteljesíteni a Márk 16,15-öt, hogy hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsenek a világ végső határáig. Valakinek el kell menni, valakinek utazni kell, valakinek termet kell bérelni. Tehát Isten folyamokat akar az Ő munkáihoz és nem csak kis cérnavékony patakokat. Ehhez meg kell hallanunk, hogy Isten mit mond, hogy hová és mikor vessünk, melyik szolgálatba? De vethetünk együttérzést, időt és szeretetet. Igazából a szolgáltók többsége rengeteg időt vet, főképp, aki teljes idejű szolgálatban munkálkodik az Úrnak. Ő valamit abbahagyott, kiállt a világi munkából, beállt Isten szolgálatába egy teljes odaszánással, és az ő egész munkaideje, élete egy vetés.

Tegyünk különbséget a tized és az adomány között! A *tizedről* nem kell különösebben gondolkodni, hogy az milyen mértékű, mert a Biblia leírja: az alsó határ tíz százalék. Az *adomány* pedig egy másik kategória, mert ott Isten mutatja meg, hogy mikor, kinek és mennyit. A múlt heti adakozásnál volt, akinek az Úr mutatott négy számjegyű összeget. Azt mondta: Rendben, Uram! Pár nappal később az Úr mutatott öt számjegyű összeget, azt mondta: Rendben, Uram! Tehát az engedelmes szív által Isten másokat meg tud áldani, miközben aki engedelmes, maga is áldottá válik, mert egy csatornája volt Istennek.

A kenet az Isten ereje. Egy evangélista szolgálatában erőteljesebben működik a kenet gyógyító ajándéka. Ők így vannak felruházva, felszerelve. A kenet célja az, hogy mások felé szolgáljunk vele. Mi imádkozunk értetek, ti is imádkozhattok másokért, semmi akadálya, sőt Isten elvárja. Hogyan fog ez a kenet nőni rajtunk vagy rajtatok? Úgy, hogy kiállunk a gyógyító sorba, és kérünk még kenetet? Nem. Úgy fog nőni, hogy a bennünk levő kenetet hagyjuk kiáradni, hogy csatornaként Isten ereje rajtunk keresztül áradjon ki mások felé, és legyen segítségükre azoknak, akik bajban vannak.

És ugyancsak a vetéshez tartozó aratás is úgy fog növekedni, hogyha mi a vetésünket hagyjuk kiáradni. Korábban szoltunk arról, hogy ennek van egy nagy akadálya, ami a félelem, hogy mi marad nekem, miből fogok megélni? Minél jobban kiárasztjuk a kenetet, vagy minél jobban kiárasztjuk a pénzünket, annál jobban meg tud áldani Isten. Tehát ez egy körforgás.

Nézzünk egy példát, a példánkban legyen a víz a vetőmag. Ki szabályozza, hogy a csapon vastag sugárban folyjon a víz, vagy csak csepegjen? Te szabályozod, hogy milyen mértékben nyitod meg a csapot. Ugye, nem tartasz attól, hogy ha kiengedsz egy pohár vizet, akkor elfogy a rendszerből a víz. Ez senkinek eszébe nem jut. Ugyanez igaz a kenetre, és igaz a vetéseinkre is. Mert ha megnyitjuk a csapot, akkor a víz pótlódik a rendszeren keresztül, és jön másik. Ha mi folyamatosan, és naponta vetünk, akkor a rendszer újratöltődik. Van egy víztartály valahol fenn a hegyen, és ez a víz jön onnan, jön, és senki nem tart attól, hogy elfogy. Mi van akkor, ha nem rendszeresen vetünk, hanem csak úgy elvétve? Akkor az a helyzet áll elő, mint amikor buborékos a rendszer, mert valahol csőtörés volt. Prüsszent egyet, aztán jön egy kis víz, aztán megint prüsszent egyet. Tehát az aratásunk szakaszos és akadozó lesz akkor, ha mi nem folyamatosan vetünk.

Ki határozza meg az aratásunk mértékét? Mi saját magunk, a vetésünkkel. A pénzügyi növekedés egyedül saját magunktól, csak tőlünk függ. Az Úr addig nem tudja újratölteni a rendszert, jelen esetben a pénztárcánkat, amíg mi nem nyitjuk meg. Amíg nem nyitjuk meg a csapot, nem lehet a tartályt utána tölteni. Ha áradunk a kenetben, ha áradunk a vetésben, akkor Isten gazdagon eljuttatja hozzánk az áldásokat, hogy pótolja. Akik még nem adták át magukat csatornaként Isten számára, azoknál az egyik probléma lehet a kijelentés hiánya, azaz nincs kijelentésük ezekből a dolgokból. Ha valaki az előző tanításokat nem hallotta, akkor ez a tanítás lehet, hogy furcsának tűnik, de ez ezer évek óta benne van a Bibliában.

Az egy másik kérdés, hogy ahol eddig voltunk, ott miért nem tanították nekünk. Bekapcsoltam a tévét valamelyik nap, és pont azt láttam egy keresztény műsorban, hogy a mérőzsinór nem az, amit eddig hallottunk. A mérőzsinór nem az, amit az ősegyházak évezredek óta keresztül tanítottak. Az emberek ahhoz viszonyítanak, hogy ott nem így csinálják. A mérőzsinór ebben a könyvben van, tehát ehhez kell mindenkinek igazodnia. Isten ezt várja el! Sokan azt mondják a pásztorok közül, hogy én nem tanítok az anyagiakról, mert ez kényes terület! Kenneth Hagin úgy járt egyszer, hogy ő sem tanított erről, és miután a gyülekezetet átadta és elment egy másik területre, Isten visszaküldte azzal, hogy megfosztottad őket az áldástól, mert nem tanítottad meg nekik a vetés és aratás törvényét!

Tehát ez egy tanítás. A pásztor nem fogja számon kérni, hogy mikor, hogyan és mennyit vetsz. Az a te dolgod, mert a szabad akaratunk szerint tesszük mindezt. Tehát adjunk félelem nélkül, vessünk félelem nélkül, és utána árásszuk ki a hitünket abban, hogy Isten készlete végtelen, és Ő a rendszert – a vízvezetékhez hasonlóan – utána tudja tölteni, és utána is tölti. A hit mindig önként és örömmel ad, a félelem pedig belekapaszkodik abba a kevésbe is, ami éppen van. Ez a kettő között a különbség.

Amikor a hívők megkapják a világosságot Isten Igéjéből, akkor felhagynak a kazalrakással. Az Úr szeretné használni a (pénz) kazalainkat, és ez a legjobb befektetés a világon. Ilyen kamatot sehol nem fizetnek! Mert azt mondja a Biblia, hogy harminc, hatvan, és százannyit adnak. Persze hitben kell vetni, és nem úgy, mint Hagin tanítványai. Haginhez szólt az Úr – épp a héten mondtam valakinek, mert néha szeretnek felhívni telefonon, és kell egy kis lelki fröccs – , hogy az autódat ajándékozd el! Engedelmesen megtette, aztán hozott neki egy sokkal jobbat. Látták a tanítványai, akik felbuzdultak ezen, és elajándékozták az autóikat, és utána gyalog jártak. Mi a kettő között a különbség? Hagin a Szent Szellem vezetésére tette, hogy vetett, a tanítványok pedig hústestből. Nem Isten mutatta nekik, hanem csak utánozni akarták az ő mesterüket.

A bővülő élet kulcsa a vetés, és ne feledjük el, hogy Isten a megsokszorozás Istene, és nem elvenni akar, mert az a rabló. A János 10,10-ben a tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön, és pusztítson. Ez az ördög, de tovább folytatja Jézus, hogy én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővüljenek. Ennek megvan a módja, hogy hogyan lehet bővülővé válni. Ez pedig a vetés-aratás törvényén keresztül történik.

Halleluja! Jót tett nekünk ez az üzenet? Bízom benne, hogy senki nem marad el azért, mert ma az anyagiakról volt szó, mert ez benne van a Bibliában. Ha a gyógyulás tetszik, márpedig mindenkinek tetszik a gyógyulás, azt is prédikáljuk, akkor azt is kell prédikálnunk, ami az anyagiakról szól. Csak ehhez valahogy félve nyúlnak a szolgálók, hogy jaj mit szólnak? Isten nem fogja kirázni belőlünk a pénzt, a pásztor sem, viszont vetési lehetőséget, szántóföldet még a pásztor is ad, ha az Úr mutatja. A múlt heti adakozás is ez volt. Ezek a magok tudják a dolgukat, ezek a magok már csíráznak, és eljön az idő, amikor felnövekednek, és termést hoznak, és a termés vége pedig az aratás.

Soha ne feledjétek el, hogy Jézus áll az adakozások mögött, Ő nézi, mint a kétfilléres asszonynál. Ő nézi. Nem a pásztornak vetünk, hanem ki milyen mértékben tiszteli meg az Istent. Örvendezik velünk együtt, hogy ezt most meg tudom áldani, mert ez olyan mértékű befektetés Isten királyságába! Igazából nem az számít, hogy milyen összeget adunk, hanem mennyi magot, tehát a százalékos arány számít. Lehet valakinek összesen ezer forintja, és ha abból bead nyolcszázat, akkor az egy dicsőséges adakozás. De ha valakinek van a folyószámláján tízmillió, és akkor ad nyolcszázat, akkor az egy karsú adakozás ahhoz mérten, amilyen az ő lehetősége. Tehát inkább úgy lehet meghatározni, hogy milyen százalékban adtunk Isten munkájára, illetve mennyi magot, mert a kétfilléres asszonynál azt mondta Jézus, hogy ő mindenét odaadta. Ő többet adakozott, mint a gazdag farizeusok, akik ugyan lehet, hogy szám szerint többet vetettek, de a vagyonuk arányában kevesebbet. Kaptatok újat ebből a tanításból?

Pál apostol világosan leírja, hogy a Krisztusba vetett hitünkről kell megvallást tennünk, és ez az a megvallás az üdvösség imája. Így lehet befogadni az Úr Jézust. (Róm. 10,9-10)

Teremtő Istenem, Eléd állok, és fennhangon imádkozom: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, hogy igazzá tegyen engem Isten előtt. Kérlek, Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem. Kérlek, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm. Elfogadom a megváltó munkádat, és hittel megvallom: Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm. Meg vagyok váltva, újjászülettem Krisztusban. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

